

חוק לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים) (תיקון מס' 12), התשס"ה-2005*

תיקון סעיף 1

1. בחוק לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים), התשט"ו-1955' (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 1 –

(1) אחרי ההגדרה "אח" יבוא:

"בן משפחה" – הורה, הורה של הורה, אח, גיס, דוד, או צאצא של כל אחד מאלה;

(2) אחרי ההגדרה "פגיעת איבה" יבוא:

"פקיד סעד" – פקיד סעד שמונה לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה), התש"ך-1960;² או פקיד סעד כהגדרתו בסעיף 1 בחוק הסעד (טיפול במפגרים), התשכ"ט-1969,³ לפי הענין.

הוספת סעיפים
44 ו-4ב

2. אחרי סעיף 4 בחוק העיקרי יבוא:

44. (א) ילד שיש לחקרו בעבירה המנויה בתוספת שאין הוא חשוד
לחקירה
לחזמנת ילד
בביצועה, יוזמן לחקירה וייחקר בידיעת הורהו.

(ב) על אף הוראת סעיף קטן (א), מותר להזמין ילד לחקירה כאמור
באותו סעיף קטן בלא הודעה להורהו ומותר לחקרו, אף בלא ידיעת ההורה,
אם מתקיים אחד מאלה:

(1) הילד ביקש כי לא תימסר להורהו הודעה על חקירתו;
הודעה על החקירה תימסר לפקיד הסעד, לכל המאוחר עם תום
החקירה, והוא רשאי להורות, על אף בקשת הילד, כי תימסר
הודעה להורה, אם סבר כי טובת הילד מחייבת זאת;

(2) לדעת הממונה על חקירת העבירה, לאחר שהתייעץ עם
חוקר הילדים, הזמנת הילד בהודעה להורהו תעכב את חקירת
העבירה בשל קושי להודיע להורה במאמץ סביר, ויש יסוד
סביר להניח שהעיכוב יסכל את חקירת העבירה או יסכל מניעה
של פשע; ואולם, בכפוף להוראות סעיף זה, הודעה על החקירה
תימסר לבגיר האחראי על הילד באותה העת או לקרוב בגיר
של הילד, ככל הניתן בנסיבות הענין, וכן תימסר הודעה להורהו
מוקדם ככל האפשר;

(3) לדעת הממונה על חקירת העבירה, לאחר שהתייעץ עם
פקיד הסעד, נכון לעשות כן על יסוד אחד מאלה:

(א) טעמים של טובת הילד, או טעמים של טובת החקירה
שאינן בהם פגיעה בטובת הילד, בשל היות החשוד בביצוע
העבירה בן משפחתו של הילד;

(ב) חשש לפגיעה בשלומו הגופני או הנפשי של הילד.

* התקבל בכנסת ביום י"ג בסיון התשס"ה (20 ביוני 2005); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות
חוק הממשלה – 69, מיום ח' בכסלו התשס"ה (3 בדצמבר 2004), עמ' 252.

¹ ס"ח התשט"ו, עמ' 96; התשס"ה, עמ' 50.

² ס"ח התש"ך, עמ' 52.

³ ס"ח התשכ"ט, עמ' 132.

(ג) חדל להתקיים הטעם שהצדיק חקירת ילד בלא ידיעת הורוה כאמור בסעיף קטן (ב), יודיע הממונה על חקירת העבירה להורה על חקירת הילד, אם אין מניעה אחרת להודיע עליה לפי סעיף זה.

(ד) הוראות סעיף זה וסעיף 4ב יחולו גם לענין פעולות חקירה כאמור בסעיף 7.

(ה) הוראות סעיף זה יחולו גם על זימון ילד לתחנת המשטרה לפי סעיף 68(א) בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, בענין חקירה בעבירה המנויה בתוספת.

4ב. (א) בסעיף זה, "מקום שהות" – מקום שבו שוהה ילד לצורך חינוכי או טיפולי, שאינו טיפול רפואי, לרבות בית ספר, גן ילדים או קייטנה.

הוצאת ילד ממקום שהותו לצורך חקירה

(ב) התקיים תנאי המצדיק חקירת ילד בעבירה המנויה בתוספת שאין הוא חשוד בביצועה, בלא ידיעת הורוה כאמור בסעיף 4א, רשאי חוקר ילדים, בכפוף להוראות סעיף קטן (ג), להוציא את הילד ממקום שהותו, אף בלא ידיעת ההורה, לצורך החקירה או לצורך פעולה אחרת כאמור בסעיף 7 בקשר לעבירה כאמור, ובלבד שהילד לא יוצא ממקום שהותו בניגוד לרצונו.

(ג) חוקר ילדים לא יוציא ילד ממקום שהותו לפי הוראות סעיף זה, אלא אם כן סבר כי חקירת הילד מחוץ למקום שהותו עדיפה בנסיבות הענין על חקירתו במקום שהותו ולאחר שעשה את כל אלה:

(1) הזדהה לפני מנהל מקום שהותו של הילד או לפני האדם האחראי על ניהול המקום באותה עת, הודיע לו כי הוא עומד להוציא את הילד מהמקום ומסר לו את פרטיו;

(2) התייעץ עם עובדי חינוך או טיפול במקום שהותו של הילד המכירים את הילד;

(3) הסביר לילד, בלשון המובנת לו בהתאם לגילו וליכולותיו, את מטרת הוצאתו ממקום שהותו והצורך בביצועה.

(ד) הוציא חוקר ילדים ילד ממקום שהותו כאמור בסעיף זה, ילווה הילד, ככל שהדבר אפשרי בנסיבות הענין, במהלך שהותו מחוץ למקום, גם בידי עובד חינוך או אדם אחר המוכר לו מאותו מקום (בסעיף זה – המלווה), בכפוף להוראת סעיף 5.

(ה) בלי לגרוע מהוראות כל דין, חוקר ילדים שהוציא ילד ממקום שהותו כאמור בסעיף זה יחזיר את הילד בתום החקירה לביתו, לאחר שהתייעץ עם הממונה על חקירת העבירה, או למקום שממנו הוצא הילד, או יוודא כי המלווה יחזיר את הילד אל אותו המקום.

3. בחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971:

(1) בסעיף 1 –

(א) בהגדרה "קטין", לפני "לרבות בגיר" יבוא "מי שטרם מלאו לו שמונה עשרה שנים, ולענין חשוד ונאשם";

תיקון חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול) – מס' 13

⁴ ס"ח התשנ"ו, עמ' 338.

⁵ ס"ח התשל"א, עמ' 134.

(ב) בסופו יבוא:

"חוק הגנת ילדים" – חוק לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים), התשט"ו – 1955⁶;

"חוקר נוער" – שוטר, שהמפקח הכללי של משטרת ישראל או מי שהוא הסמיך לענין זה, הסמיך לחקור נוער;

"פקיד סעד" – פקיד סעד שמונה לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה), התש"ך – 1960⁷, או פקיד סעד כהגדרתו בסעיף 1 בחוק הסעד (טיפול במפגרים), התשכ"ט – 1969⁸, לפי הענין.

(2) אחרי סעיף 9 יבוא:

"פרק ב' 1: חקירת עדים קטינים"

9א. (א) בסעיף זה, "בן משפחה" – הורה, הורה של הורה, אח, גיס, דוד, או צאצא של כל אחד מאלה.

(ב) קטין שיש לחקרו בעבירה שחוק הגנת ילדים לא חל על חקירתה, שאין הוא חשוד בביצועה, יוזמן לחקירה וייחקר בידיעת הורהו.

(ג) על אף הוראת סעיף קטן (ב), מותר להזמין קטין לחקירה כאמור באותו סעיף קטן ומותר לחקרו, אף בלא ידיעת ההורה, אם מתקיים אחד מאלה:

(1) הקטין ביקש כי לא תימסר להורהו הודעה על חקירתו; הודעה על החקירה תימסר לפקיד הסעד, לכל המאוחר עם תום החקירה, והוא רשאי להורות, על אף בקשת הקטין, כי תימסר הודעה להורה, אם סבר כי טובת הקטין מחייבת זאת;

(2) לדעת הממונה על חקירת העבירה, לאחר שהתייעץ עם חוקר הנוער, הזמנת הקטין בהודעה להורהו תעכב את חקירת העבירה, בשל קושי להודיע להורה במאמץ סביר, ויש יסוד סביר להניח שהעיכוב יסכל את חקירת העבירה או יסכל מניעה של פשע; ואולם, בכפוף להוראות סעיף זה, הודעה על החקירה תימסר לבגיר האחראי על הקטין באותה העת או לקרוב בגיר של הקטין, ככל הניתן בנסיבות הענין, וכן תימסר הודעה להורהו מוקדם ככל האפשר;

(3) לדעת הממונה על חקירת העבירה, לאחר שהתייעץ עם פקיד הסעד, נכון לעשות כן על יסוד אחד מאלה:

(א) טעמים של טובת הקטין או טעמים של טובת החקירה שאין בהם פגיעה בטובת הקטין, בשל היות החשוד בביצוע העבירה בן משפחתו של הקטין;

(ב) חשש לפגיעה בשלומו הגופני או הנפשי של הקטין.

(ד) חדל להתקיים הטעם שהצדיק חקירת קטין בלא ידיעת הורהו כאמור בסעיף קטן (ג), יודיע הממונה על חקירת העבירה להורה על חקירת הקטין, אם אין מניעה אחרת להודיע עליה לפי סעיף זה.

⁶ ס"ח התשט"ו, עמ' 96.

⁷ ס"ח התש"ך, עמ' 52.

⁸ ס"ח התשכ"ט, עמ' 132.

(ה) הוראות סעיף זה יחולו גם על זימון קטין לתחנת המשטרה לפי סעיף 68(א) בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996.

(ו) הוראות פסקאות (1) ו-(3) של סעיף קטן (ג) הנוגעות לפקיד הסעד יחולו רק לגבי חקירה בעבירה המנויה בתוספת לחוק הגנת ילדים של קטין שהוא נפגע העבירה; לענין פסקה (1) האמורה הסמכות הנתונה לפקיד הסעד באותה פסקה תהיה נתונה לחוקר נוער.

99. (א) בסעיף זה, "מקום שהות" – מקום שבו שוהה ילד לצורך חינוכי או טיפולי, שאינו טיפול רפואי, לרבות בית ספר, גן ילדים או קייטנה.

הוצאת קטין ממקום שהותו לצורך חקירה

(ב) התקיים תנאי המצדיק חקירת קטין בעבירה, שחוק הגנת ילדים לא חל על חקירתה ושאינו הוא חשוד בביצועה, בלא ידיעת הורה כאמור בסעיף 99א, רשאי חוקר נוער, בכפוף להוראת סעיף קטן (ג), להוציא את הקטין ממקום שהותו, אף בלא ידיעת ההורה, לצורך החקירה, ובלבד שהקטין לא יוצא ממקום שהותו בניגוד לרצונו.

(ג) חוקר נוער לא יוציא קטין ממקום שהותו לפי הוראות סעיף זה, אלא אם כן סבר כי חקירת הקטין מחוץ למקום שהותו עדיפה בנסיבות הענין על חקירתו במקום שהותו ולאחר שעשה את כל אלה:

(1) הזדהה לפני מנהל מקום שהותו של הקטין או לפני האדם האחראי על ניהול המקום באותה עת, הודיע לו כי הוא עומד להוציא את הקטין מהמקום ומסר לו את פרטיו;

(2) התייעץ עם עובדי חינוך או טיפול במקום שהותו של הקטין המכירים את הקטין;

(3) הסביר לקטין, בלשון המובנת לו בהתאם לגילו וליכולותיו, את מטרת הוצאתו ממקום שהותו והצורך בביצועה.

(ד) הוציא חוקר נוער קטין ממקום שהותו כאמור בסעיף זה, ילווה הקטין, ככל שהדבר אפשרי בנסיבות הענין, במהלך שהותו מחוץ למקום, גם בידי עובד חינוך או אדם אחר המוכר לו מאותו מקום (בסעיף זה – המלווה).

(ה) בלי לגרוע מהוראות כל דין, חוקר נוער שהוציא קטין ממקום שהותו כאמור בסעיף זה יחזיר את הקטין בתום החקירה לביתו, לאחר שהתייעץ עם הממונה על חקירת העבירה, או למקום שממנו הוצא הקטין, או יוודא כי המלווה יחזיר את הקטין אל אותו המקום.

99. עוכב עד קטין במקום ונתבקש להילוות לשוטר אל תחנת המשטרה לפי סעיף 68(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, תימסר על כך בהקדם האפשרי הודעה להורה, ואם לא ניתן להודיע להורה כאמור – לאדם הקרוב לקטין, אלא אם כן סבר הממונה על תחנת המשטרה שאליה הובא הקטין כי הודעה כאמור עשויה לפגוע בשלום הקטין או אם ביקש זאת הקטין.

עיכוב עד קטין

⁹ ס"ח התשנ"ו, עמ' 338.

ציפי לבני
שרת המשפטים

אריאל שרון
ראש הממשלה

ראובן ריבלין
יושב ראש הכנסת

משה קצב
נשיא המדינה

**חוק לתיקון סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (תיקון מס' 12)
(חיפוש ותפיסת מחשב), התשס"ה-2005***

1. תיקון סעיף 23א – בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן – הפקודה), בסעיף 23א(ב), במקום "ואת תנאי החיפוש ומטרותיו" יבוא "והמפרט את מטרות החיפוש ותנאיו ושיקבעו באופן שלא יפגעו בפרטיותו של אדם מעבר לנדרש".
2. תיקון סעיף 26 – בסעיף 26 לפקודה, האמור בו יהיה סעיף קטן "א)" ואחריו יבוא:
"ב) בלי לפגוע בכלליות האמור בסעיף קטן (א), המפקח הכללי של המשטרה יקבע הוראות נוספות לענין חדירה לחומר מחשב לצורך שמירה על הפרטיות ועל שלמותו של חומר המחשב; קביעה לפי סעיף קטן זה יכול שתיעשה בפקודות משטרת ישראל כהגדרתן בפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971, ויכול שתיעשה בנהלים בידי המפקח הכללי של המשטרה או בידי קצין משטרה שהוא הסמיכו לכך".
3. תיקון סעיף 32 – בסעיף 32 לפקודה, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:
"ב) (1) נתפס מחשב שאינו בשימוש של מוסד כהגדרתו בסעיף קטן (ב) וניתן להפרידו מדבר המגלם חומר מחשב, והמחשב אינו דרוש לצורך חילוטו או הגשתו כראיה לבית המשפט, תחזיר המשטרה את המחשב לאדם שממנו נלקח בתוך 30 ימים מיום תפיסתו, ואולם רשאי בית משפט שלום לצוות על הארכת התקופה האמורה לתקופה שלא תעלה על 30 ימים, ולחזור ולצוות על כך מעת לעת".
4. הוספת סעיף 32א – אחרי סעיף 32 לפקודה יבוא:
"העתקת חומר מחשב (א) לבקשת אדם המשתמש במחשב שנתפס לפי הוראות חוק זה או שיש לו חומר מחשב במחשב כאמור, תאפשר לו המשטרה לקבל העתק מחומר המחשב הדרוש לו, בתוך ארבעה ימים מיום התפיסה; קצין בדרגת סגן ניצב או בדרגה גבוהה מזאת רשאי להורות שמסירת ההעתק תידחה, ולחזור ולהורות על כך מעת לעת, ובלבד שכל תקופת דחיה לא תעלה על ארבעה ימים ושסך כל תקופות הדחיה לא יעלה על 16 ימים; בית משפט שלום רשאי בנסיבות מיוחדות לצוות שמסירת ההעתק תידחה לתקופה נוספת, ולחזור ולצוות כך מעת לעת, ובלבד שכל תקופת דחיה לא תעלה על 15 ימים.

* התקבל בכנסת ביום י"ג בסיון התשס"ה (20 ביוני 2005); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הכנסת – 78, מיום ח' באייר התשס"ה (17 במאי 2005), עמ' 149.
1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 12, עמ' 284; ס"ח התשס"ה, עמ' 501.
2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 17, עמ' 390.